ციფრული მტკიცებულებების პრობლემატიკა სასამართლოში: გამოწვევები და სამართლებრივი სტანდარტები მტკიცებულებათა მიღების თვალსაზრისით

ქეთევანი წვერავა

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამართლის სკოლის მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად

სისხლის სამართლის სამაგისტრო პროგრამა

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ნიკოლოზ დგებუაძე

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი თბილისი, 2024 განაცხადი

"როგორც წარდგენილი სამაგისტრო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადეზ, რომ ნაშრომი

წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორეზისადმი

აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან/და დასაცავად წარგენილ

მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო

წესების შესაბამისად"

ქეთევან წვერავა

06.25.2024

II

ანოტაცია

წარმოდგენილი სამაგისტრო ნაშრომი ცდილობს ციფრული მტკიცებულებების პრობლემატიკის კომპლექსურ შესწავლას თანამედროვე სამართალწარმოების კონტექსტში. კვლევის აქტუალურობა განპირობებულია იმ გარემოებით, რომ ინფორმაციული ტექნოლოგიების სწრაფმა განვითარებამ წარმოშვა ახალი ტიპის მტკიცებულებები, რომლებიც სულ უფრო დიდ როლს თამაშობენ როგორც სისხლის, ისე სამოქალაქო და ადმინისტრაციული მართლმსაჯულების პროცესში.

კვლევის მიზანია ელექტრონული მტკიცებულებების გამოყენებასთან დაკავშირებული ძირითადი პრობლემების იდენტიფიცირება და მათი გადაჭრის ოპტიმალური გზების შემუშავება.

დასმულ კითხვებზე პასუხის გასაცემად, კვლევა ეფუმნება როგორც თეორიული ლიტერატურის, ისე ეროვნული კანონმდებლობის, საერთაშორისო სამართლებრივი აქტებისა და სხვადასხვა ქვეყნის სასამართლო პრაქტიკის ანალიზს. ამასთან, ნაშრომში გამოყენებულია შედარებით-სამართლებრივი და სისტემური მიდგომები, რათა შესაძლებელი გახდეს პრობლემის კომპლექსური შესწავლა და საუკეთესო საერთაშორისო გამოცდილების გათვალისწინება.

კვლევის შედეგად გამოვლინდა არსებული საკანონმდებლო ჩარჩოს ნაკლოვანებები ხარვეზები, რომლებიც უშლიან ციფრული და ხელს მტკიცებულებების ეფექტიან გამოყენებას. შემუშავდა რეკომენდაციები სამართლებრივი ბაზის სრულყოფისა და პროცედურული გარანტიების გაძლიერების მიმართულებით.

კვლევის მთავარი დასკვნაა, რომ ციფრული მტკიცებულებების პრობლემატიკა მრავალწახნაგოვანია ნაშრომში და მოითხოვს ყოვლისმომცველ მიდგომას. შემოთავაზებული რეკომენდაციები შესაძლებელია გახდეს ციფრულ მტკიცებულებათა სამართლის სრულყოფის საფუძველი როგორც ნორმატიულ, ისე პრაქტიკულ დონეზე. ამასთან, მნიშვნელოვანია კვლევით მიღებული შედეგები ასახული იყოს საკანონმდებლო ინიციატივებში, სასამართლო პრაქტიკასა და სამართალდამცავი ორგანოების საქმიანობაში.

საკვანძო სიტყვები: ციფრული მტკიცებულება, ელექტრონული მტკიცებულება, მტკიცებულებათა დასაშვებობა, ავთენტურობა, მთლიანობა, სანდოობა, ვალიდურობა

Abstract

The presented master's thesis is dedicated to the complex study of the problems of digital evidence in the context of modern proceedings. The relevance of the research is due to the fact that the rapid development of information technology has given rise to new types of evidence, which play an increasingly important role in the process of criminal, civil and administrative justice. Accordingly, it became necessary to form a regulatory legal, institutional and technical framework for obtaining, processing and presenting digital evidence in court.

The aim of the study is to identify the main problems related to the use of electronic evidence and to develop optimal ways to solve them. To achieve this goal, the paper asks the following research questions: (1) How adequate is the existing legal framework for proper regulation of digital evidence? (2) What are the major technical and procedural deficiencies in the acquisition, processing and analysis of digital evidence? (3) How can the authenticity, integrity and reliability of digital evidence be ensured? (4) What approaches should be used to evaluate the admissibility of digital evidence and to present it effectively at trial?

To answer the questions, the research is based on the analysis of both theoretical literature and national legislation, international legal acts and judicial practice of different countries. In addition, comparative-legal and systematic approaches are used in the paper in order to enable a complex study of the problem and to take into account the best international experience.

As a result of the research, the shortcomings and shortcomings of the existing legal framework were revealed, which prevent the effective use of digital evidence. Recommendations were developed in the direction of improving the legal framework and strengthening procedural guarantees. Examples of best practices that ensure the authenticity and integrity of digital evidence, as well as facilitate their proper evaluation by courts, have also been identified.

The paper emphasizes that in order to ensure the validity of digital evidence, it is necessary to consider their origin, inviolability, content accuracy and contextual relevance. And for this, a complex approach is needed, which combines legal, institutional and technical measures. Special attention is paid to raising the qualifications of law enforcement officers, introducing standard methodologies and improving cooperation mechanisms at both the national and international levels.

The main conclusion of the study is that the problem of digital evidence is multifaceted and requires a comprehensive approach. The recommendations proposed in the paper can become the basis for the improvement of digital evidence law at both the normative and practical levels. In addition, it is important that the results of research are reflected in legislative initiatives, court practice and the activities of law enforcement agencies.

Keywords: digital evidence, electronic evidence, admissibility of evidence, authenticity, integrity, reliability, validity